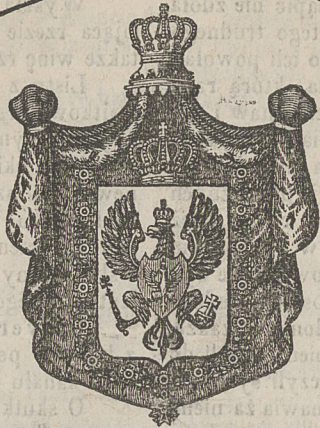

GAZETA W. Księstwa POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA:

ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr.
na całe Prusy 2 tal.

INSERATY:

1 sgr. 8 fen. od wiersza na 1 szerokości
przyjmują się tylko w ekspedycji.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu

Telegraficzne wiadomości.

Paryż, 13. Września. — Cesarz jest spodziewany w Chalons w dniu 18. b. m.

Turyn, 10. Wrześ. — Sławny geograf Mannocchi umarł nagle w kwiecie wieku. — Według wiadomości z Lionu znów tam nastąpiły aresztowania. Jak niesie pogłoska odkryto tam nową gałąź towarzystwa Marianny.

Medyolan, 11. Września. — Wyścigi konne w Senago rozpoczęły się wśród ogromnego natłoku ciekawych.

Berlin, 14. Września. — Najj. Pan raczył nadać radcy przy sądzie apelacyjnym, tajn. radcy sprawiedliwości v. Blankenburgowi w Szczecinie, order orła czerwonego 3. klasy na pęclicy, tudzież byłemu podpułkownikowi Schuch w Saganie i proboszczowi Beckerowi w Niederntudorf powiecie büreńskim, order orła czerwonego 4. klasy, a zamianować radcę przy sądzie powiatowym Versena w Paderbornie, radcą przy sądzie apelacyjnym w Hamm.

Berlin, 13. Września. — J. kr. w. książę Fryderyk Wilhelm pruski wrócił w niedzielę z rana ze Szląska na zamek babelbergski i wieczorem znów odjechał do Szląska.

— Książę Alfred angielski przybył tu wczoraj z rana i stanął w zamku babelbergskim.

— Ostsee Zeitung pisze: korespondenci pisujący z Berlina do dzienników niemieckich, rozwodzą się teraz niemal wyłącznie nad sprawą rządu. Z pewnego źródła odbieramy wiadomość, że żadne z tych podań nie jest uzasadnione. Dotąd tylko obradowano nad kwestyami przedwstępniemi, decyzya zaś najwyższa jeszcze niezapadła. Z tego powodu wszystkie podania i domysły są płonne tak ze względu na opinię, którą miał zdać minister sprawiedliwości względem formy rządu, jako też względem rychłego zwołania sejmu.

— Gdy teraz zdrożały wszystkie potrzeby, których używają poezthalterye, przeto podwyższono opłatę od osób przejeżdżających pocztami. Minister handlu w rozporządzeniu z d. 9. b. m. poczytał za rzecz słuszną, że prywatni mogą utrzymywać wozy do przewożenia osób regularnego za opłatą wyższą niż dotychczasową a zamiast 2½ sgr. mogą brać aż do 3½ sgr. od osoby za milę i na to odbierać pozwolenie od kr. głównych dyrekcji pocztowych, bez odnośzenia się do wyższej władzy. Gdyby zaś przedsiębiorcy domagali się jeszcze wyższej, jak 3½ sgr. opłaty, natenczas mają się odnosić do kr. jeneralnego urzędu pocztowego. Ponieważ przypuścić można, że przy ułatwieniach tych więcej się pojawi przedsiębiorstw prywatnych utrzymujących stałe komunikacye, przeto zalecono kr. głównym dyrekcjom pocztowym, zwracać uwagę na podobne przedsiębiorstwa i używać ich do przesyłek rzeczy pocztowych, skoro nastroją bezpieczeństwo i pewność, gdyż tym sposobem znaczna oszczędność zaprowadzoną być może w utrzymaniu poczty królewskich z pomnożeniem komunikacji między różnemi miastami.

— Kobińska gazeta pisze: w d. 10. b. m. przetrząsnęła władza policyjna pomieszkane pana Dra J. Steina w Wrocławiu, który był członkiem dawnego zgromadzenia narodowego. Jak się dowiadujemy z pewnego źródła, odbyło się ściśle przeglądanie papierów jego, a nawet przezieranie listów pisanych przez niego do małżonki. Szląska gazeta za powód podaje tego przetrzasaną, że Dr. Stein podpisał się na artykule wyborczym wyszłym w Berlinie, który wprawdzie nie skonfiskowano, ale wzbroniono rozdawać. Władza czuwająca nad prasą pozostawiła wydrukowane egzemplarze programu wyborczego u drukarza, ale oświadczyła mu, że konfiskata natychmiast nastąpi, jeżeli program wydrukowany będzie rozdawany lub też przesłany temu, który go dał do druku. W tym programie wyborczym wzywa Dr. Stein demokratów do brania udziału w wyborach.

Rosya.

(Cz.) Z gubernii grodzieńskiej, 22. Sierpnia. — Szcześliwym, powiedzieć mogę, trałem wpadł mi w ręce dokument, którego wierną kopią z odpisami wam przesyłam, z prośbą abyście go w piśmie waszem ogłosili. Dokument ten jest nowym dowodem, a czytając obce dzienniki, sądziłby można, że nigdy dosyć dowodów nie ma na to, że ile razy zostawiono nam całkowitą swobodę, niepotrzebowaliśmy żadnego innego bodźca, prócz własnego przekonania i uczucia, aby starać się o ulepszenie stanu włościan i życzyć sobie zniesienia poddaństwa.

I tak zaledwo kraj nasz otrząsł się nieco z nieszczęść wywołanych rokiem 1812, a zaraz już w Kwietniu 1819. r. szlachta z powiatów składających obwód Białostocki, ustąpiony Rosyi traktatem tylżyckim, zebrała się pod prze-

wodnictwem swych marszałków, a wypadek obrad powierzyła marszałkowi szlachty białostockiej, aby go złożył u stóp tronu. Dokument, który załączam jest adresem szlachty powiatu sokolskiego; inne powiaty przemówiły w tym samym duchu i kierunku; powiat Bielski życzył sobie wprowadzenia kodeksu i urzędzenia hipotek, takie jakie było w Królestwie Polskiem. Gubernie Grodzieńska i wileńska poszły za tym szlacheckim przykładem, a cesarz Aleksander raczył łaskawie przyjąć złożone mu adresy. Lecz ruch liberalny, a raczej ultra-liberalny, który w latach 1820—21 ogarnął Europę, i silnem echem odbił się w Rosyi, powstrzymał jak się zdaje widok rządu w tej mierze, a projekt żadnego nie otrzymał skutku. Później śmierć cesarza Aleksandra i dalsze a wiadome wypadki, wytarły z pamięci owe obywatelskie usiłowania, tak dalece że dzisiaj zaledwie kilku żyjących jeszcze, którzy adresa podpisali, o takowych pamiętają. Owoż jak brzmi rzeczony dokument:

»Działo się na Zgromadzeniu szlacheckim w mieście powiatowem Sokolce roku 1819 miesiąca Apryla 10 dnia.

My Szlachta Obywatele powiatu Sokolskiego, głosem ludzkości i we wnętrznego przekonania na dniu dzisiejszym do miasta powiatowego zebrani, a to przez pośrednictwo szanownych przewodników stanu naszego, czynim wiadomo całemu światu i najlaskawiej nam panującemu Imperatorowi Wszech Rosyi Aleksandrowi I., iż jednomyślnie zgadzamy się i postanawiamy znieść na zawsze poddaństwo, jako przeciwne ustawom boskim i samej ludzkości — a to nadając nieograniczoną wolność osobistą dziedzicznemu włościanom naszym. Żeby zaś ta nasza wola zyskała najwyższe potwierdzenie, wkładamy przeto szczególniejszy obowiązek na JW. Marszałka obwodu Białostockiego i kawalera Ciecierskiego, aby najtroskliwiej zająć się raczył ułożeniem stosownego do poddaństwa samego tronu adresu. Wszakże ponawiając tym sposobem dowód braterskiego w nim zaufania, nadto pewni jesteśmy, że w każdym punkcie zwracać będzie na to szczególniejszą uwagę, aby nadająca się wolność osobista włościanom naszym, niepociągnęła za sobą upadku własności ziemnych dziedzictwu naszemu uległych; by pryncypalnie systemat podatkuwania był całkowicie zmienionym, i proporcjonalnie do możności i dobra naszego zastosowany, a to z uwagą na wzajemne stosunki, jakie między właścicielami ziemi a rolnikami onej zachodzić mogą. Że wreszcie chcący się przesiedlić włościanin, musi wprzódy zaspościć dwór ze wszystkich stosujących się do niego pretensyów, któreby prawnie były udowodnione. Że nakoniec wszyscy włościanie, równie skarbowi i obywatelscy co do powyższej osobistej wolności, będą porównani, tak że wzajemnie bez najmniejszej przeszkody przesiedlać się będą mogli, a to za okazaniem świadectwem, iż nie już swemu dworowi winni nie są. W takim składzie ułożony adres stawiając nas w rządzie najcywilizowańszych narodów Europy, będzie świeżym jeszcze dowodem, że Polak w żadnej obywatelskiej cności upośledzić się nie da. Takowy akt własnoręcznymi podpisanymi stwierdzamy.»

(Następują własnoręczne podpisy.)

Zdaje mi się, że ogłoszenie niniejszego dokumentu w tej chwili, przypomnienie życzeń szlachty litewskiej tak dawno i jasno wyrażonych, teraz gdy właśnie obywatele nasi powołani zostali do komitetów w celu obradowania nad tym samym przedmiotem, może korzystnie zająć ich uwagę jakoteż i samego rządu. W obec tych życzeń i chęci panowie zasiadający w komitetach pojmą zapewne, że dziś używając swobody w obradach, nie mogą zmniejszać tego, co ich ojcowie przed czterdziestą laty zaprojektowali; że nie wypada targować się względem wykonania zmian zamierzonych. Byłoby bardzo do życzenia, aby się przekonać chcieli, że nadeszła chwila wykazania, że kraj posiada ludzi zdolnych i dobrze usposobionych, na których rachować może i rząd i właściciel i włościanin; że rząd nie nakłada im ani nawet nakładać może swoich w tym przedmiocie widoków, ale w rozporządzeniach swych wskazuje tylko kierunek w którym życzy sobie aby postępowali. Członkowie komitetów, wybrani z rozkazu cesarskiego przez swych współobywateli, w celu wyszukania najlepszych środków do poprawienia losu włościan bez narażenia własności i interesów szlachty, powinni mówić według sumienia i przekonania i działać jak im się wydaje najlepiej, bez oglądania się na nic, jeżeli się chcą godnie i jak należy wywiązać z włożonego w nich zaufania i przyjętego przez nich obowiązku. Postępować inaczej byłoby to uwłaczać swęj godności i niepojmować rządu.

Z drugiej również strony rząd nakazawszy wszędzie zbieranie się komitetów, oddawszy skład ich pod wybór obywateli, mając więc przed sobą zgromadzenia ludzi najzdolniejszych lub najświadomszych w sprawie o którą idzie, a która stosownie do miejscowości różne przybierać musi formy, mając nadto komisarzy swoich przy każdym komitecie, miał wyraźnie na celu otrzymanie wypadku z wolnych obrad komitetów. Może on potem przyjąć lub odrzucić

podane sobie konkluzje, może je zmieniać i stosować, ale przypuścić nie można, aby miał być zamiar na rzucać komitetom z góry swoje własne formuły, bo wszakże z jego woli zasiadają komitety. Zresztą wątpić niemożna, iż rząd aż nadto jest przekonany, że najzdolniejsi jego urzędnicy nie są ludźmi fachowymi w tym przedmiocie, a temsamem nie są w stanie wypracować praktycznego projektu reformy włościańskiej. Nikt w tej mierze zastąpić nie zdoła komitetów miejscowych, nikt nie może się wywiązać lepiej z tego trudnego zadania, jak sami obywatele. Wie o tem dobrze rząd i dla tego ich powołał.

Dodać tu jeszcze wypada, że reforma tak radykalna jak ta, którą rząd obecnie zamierzył, wywoła konieczną potrzebę mnóstwa nowych ustaw i nowych ludzi. Każdy więc będzie miał do czynienia i zatrudnienia nie braknie. Zmiana stosunków włościańskich wymagać będzie zaprowadzenia hipotek, kredytu ziemskiego, regulacji gruntów, trybunałów rzetelnych i publicznych z usną obroną, a przede wszystkim i nadewszystko zniesienia czynu, bez czego reforma przedsięwzięta jest całkiem niepodobną. Bo np. w dzisiejszym stanie rzeczy, naczelnikiem powiatu, tj. urzędnikiem któremu powierzone być ma wykonanie reformy, któremu przeto oddany będzie w ręce los całej ludności, nie może być tylko człowiek należący do piątej klasy. Wiadomo wszakże, iż ogromna większość urzędników, którzy posiadają ten stopień, doszli do niego nietylko pod innym panowaniem, ale pod innym rządem czyli systematem; że krom tego, iż są całkiem niezdolni, mało bardzo przemawia za nimi rękami moralnych. Urząd bowiem bardzo niedawno jeszcze u nas uważany był jako dzierzawa.

Lecz wracając się do członków komitetów, prawdziwem naszym życzeniem byłoby widzieć ich postępujących w pracy sumiennie i ostrożnie, ale samodzielnie i energicznie. Roztropność bezwątpienia nakazuje być oględnym i umiarkowanym, ale również i to pewna, że rząd nie po to zwołał komitety, aby mu podawały nowe edycje jego rozporządzeń i projektów. Przeżuwać okólniki pana ministra, nie jest zadaniem komitetów. Nie mówię już o niechęci, cofaniu się, wahaniu, lub droczeniu się z ustąpieniem tego, co już dawno ustapionem było być powinno, a dziś już zachowaniem być nie może, bo tego wcale nie przypuszczam. Ale w każdym razie, coby nas najgorszego spotkać mogło, to oddanie sprawy dla kraju tak ważnej w ręce biurokracji holdującej jeszcze tradycjom dawnego systematu. Któż z nas wątpi, że byłoby to zgubą tak dobrze szlachcica jak i chłopca. Myśli tej współobywatele nasi zasiadający w komitetach nigdy z pamięci wypuszczać nie powinni, a w miłości do kraju i w uczuciu powinności znajdują dosyć siły aby odpowiedzieć jak należy wysokości stanowiska, na jakie ich powołało zaufanie szlachty i wola rządu.

Francya.

Paryż, 9. Września. — Mowa miana 5. Września przez p. Dupin, jako przelożonego w komitecie rolniczym w Clamecy rozwodzi się szeroko nad wszystkim, co w podobnej okoliczności da się powiedzieć; z tego wszystkiego wyprowadza ten wniosek, że Francya stoi na czeluściach rządów europejskich, Francya kwiat kultury i pilności. Nawet w polepszeniach rolniczych przykład Francji znalazł oddźwięk za granicą i w Anglii.

— Dowiadujemy się z Independance belge, że Francya za porozumieniem gabinetu londyńskiego i petersburskiego zavezwała Portę do zaniechania zamiaru domagania się od księcia Danila wynagrodzenia za przekroczenia terytorium nastąpione 28. Czerwca, boć książę ten sam z własnej woli, ukarał sprawców.

Paryż, 10. Września. — Lord Palmerston z żoną swą opuścił dziś Paryż, udając się do ojczyzny swjej na Bolonię i Falkestone. Do osób znaczenia z którymi tu często przebywał lord Palmerston, należy i pan Thiers.

— Na drodze administracyjnej nie stanęło nic dotąd względem zaprowadzenia w Algeryi systemu wolnego handlu.

— Nie tylko korespondencye wiedeńskie mówią o wkrótce nastąpić mającej zgodzie między Rosją i Austryją, ale rozprawiają o tem głośno i w politycznych tutejszych kółkach.

— Hr. Persigny przesłał p. Varin, prezydentowi komitetu centralnego, zajmującego się zbieraniem subskrypcji dla Lamartine, następujące pismo:
Paryż, 30. Sierpnia 1858.

Panie! Ubolewam, że w skutek pomyłki list Pański względem subskrypcji dla P. Lamartina, doszedł mi po ukończeniu sesji rady jeneralnej, tak że nie mogłem mu nic o niej wspomnieć. Nie wątpię, że rada jeneralna byłaby się połączyła z tem dziełem narodowym, Ja z mojej strony pragnąc już od dawna przesłać Panu mój datek, korzystam najchętniej z pory mi się wydarzającej; wręczając Panu asygnacyę na 1000 fr. do p. Rothschilda. Kiedy rozważam posługi niezmiernie tego znakomitego męża wysłane krajowi, kiedy rozważam świetność jego talentów, mocno boleję, że do uwieńczenia dzieła wspaniałomyślnych mieszkańców, przyczynić się tylko mogę zwyczajnym datkiem. Jestem itd.

— Wedle najnowszych wiadomości ze Wschodu wybuchła w Mece cholera, nie zaraza morowa. Zaraza ta nie przekroczyła granic prowincji triplickiej i tu w niektórych miejscach strasznie wystąpiła, jako to w Bengazi, Derrah i Augilab.

— Książę Napoleon kiedy wyjedzie do Algeryi dotąd niewiadomo, chociaż belgijskie pisma dzień 25. Września oznaczyły na dzień wyjazdu.

— W Algeryi wystawia pałac cesarski w stylu rzymskim.

— Dzienniki Independance belge, Nord i Union Commerciale zabrano dla tego, że zawierały testament księżnej orleańskiej bez opuszczenia miejsca, w którym księżna mówi o Francji w sposób naganny.

(Kor. Cz.) Zaledwie, że wspominałem o pokoju chińskim i telegrafie angloamerykańskim, wspomnę też tylko w jednym słowie o reorganizacji Algierji, bo i ten przedmiot nie jest dla nas bardzo interesującym. Minęły czasy, kiedy trudniliśmy się więcej Montevideo i Buenos Ayres, aniżeli tem co leżało pod naszym bokiem lub w naszym łonie. Utworzenie ministerium alegierskiego pociągnęło za sobą zniesienie gubernatorstwa w Algierze. Algier będzie miał odtąd tylko gubernatora wojennego w osobie jenerała Mac Mahon. Jenerał ten głosiwał w senacie przeciw prawu bezpieczeństwa publicznego, lecz pozostał wiernym cesarstwu. Z krajów pozaegipskich obchodzą nas do pewnego stopnia, tylko Indye i Turcyja azyatycka. W Indyach idzie nie dobrze Anglikom.

Gubernator woła o posiłki, co raduje Gazetę francuską. W Turcyi azyatyckiej grożą jeszcze rzezie; nie potwierdzają się jednak złowrogie nowiny o rzezi w Aleksandryi, które podał le Nord. Spodziewany jest w Paryżu Abdul Azis, brat sultana, człowiek jak mówią zdany, na którego zwraca Turcyja oczę, jako na swego zbawcę.

Wyszła broszura: *la Turquie devant l'Europe* tłumacząca Turcyję i zwalająca rzezie na propagandę obcą. Fuad basza widząc się z cesarzem, zwał także winę rzezi na obcą propagandę.

Listy z Anglii donoszą jedynie o zbrojeniu się. Anglia powołuje 5000 majtków, organizuje wojskowo 10,000 stróży swych brzegów morskich, a na kanale trzyma flotę z 30 okrętów liniowych. Rosya stara się o otrzymanie stacyi morskiej w Villa franca pod Nizzą. Oficerowie piemontcy jadą na manewra warszawskie. Ma na nie także pojechać książę Carignan. Jenerał Nil miał odebrać od cesarza rozkaz zdania sprawy ze stanu wojennego Francji i ma nad raportem panować. Jenerał ten, dobry pisarz i wyborny inżynier, jest wskazywany jako minister wojny, na przypadek oddalenia się marszałka Vailant, dobrego także pisarza i inżyniera.

Univers ogłosił ciekawy artykuł o stanie wojennym Anglii i Francji, z którego pokazuje się, że ta ostatnia jest jeszcze słaba na morzu i na brzegach kanału kaletańskiego.

O skutku podróży królowej Wiktoryi do Berlina, nie ma dotąd nic pewnego. Sprawa raszadzka nie miła dla Prus, nie miała być dziełem francuskim, lecz następstwem dzisiejszego stanu Europy. Lord Palmerston przeniósł się z pod Saint Cloud do hotelu Manchester przy ulicy Rivoli. Kluby zajmują się do najwyższego stopnia jego podróżą, ale nic nie wiedzą. Mówiąc o sytuacji dzisiejszej Europy, wczorajszy Nord rzekł: »Europa ma przed sobą dwie drogi: iść zgodnie w interesach ogólnych, które ją obchodzą« i załatwiać je przez wzajemne tranzakcje, albo rozdzielić się na dwa obozy i rozpocząć wojnę exterminacyjną.« Od niejakiego czasu le Nord stał się nieco amfikiońskim niż Francya, z różnicą tylko, że ścieśnia granicę spraw, które Francya i Europę »mogą obchodzić«. Rosya nie życzy sobie wojny. Przedsiębiorcy jęj dróg żelaznych potrzebują 85 milionów pożyczki. Pożyczka łatwo się zrobi. Pereire myśli o podniesieniu akcyi dróg rosyjskich, które obecnie stoją na 507, i zwróceniu nań spekulacyi. Podróźni utrzymują, że duch postępu w Rosji panuje tylko w uniwersytetach i średniej administracji. W tych tylko sferach londyński Dzwon znajduje serdeczne przyjęcie. Pod tym względem Rosya idzie tą samą drogą co Francya... XV. wieku. We Francji postęp wychodził z uniwersytetów, z administracji, z miast. Gdyby Rosya nie miała stałe i umiejętnego sądownictwo, jakie miała Francya, a jakie ma od roku 1806 Królestwo, postęp byłby łatwiejszy. Francya nie szła w postępie jak Anglia. Rosya nie idzie także w postępie jak Anglia. Jest to rzecz rasowości. Postęp musi iść tą drogą, którą znajdzie. Rosya podobna jest do Anglii tylko pod względem religijnym. Jęj sekty nieurzędowe są liczniejsze, niż ludzkość wyznająca religię urzędową. Jak biskup rosyjski chce faworyzować popa, to daje mu parafię, w której nie ma ani jednego prawosławnego wyznawcy. Aby otrzymać wolność swego nieurzędowego wyznania, sekty okupują się popowi, i pop, nie robiąc, staje się bogatym. Czy sekty nieurzędowe rosyjskie postąpią kiedyś jak angielskie (anti churches votes) i odmówią urzędowym popom zapłaty?

Jeżeli ma zajść w Anglii zmiana ministeryalna, o której mówią, nie może ona nastąpić, chyba przy zebraniu parlamentu. Gabinet torysowski podniósł partję manchesterską i radykalną, na której w części się opiera. Anglicy powtarzają od niejakiego czasu: »zmiany ministeryalne obracają się na korzyść samych radykalistów.«

Anglia.

Londyn, 8. Września. — Królowa przybyła wczoraj wieczór do Edynburga.

— Globe protestuje przeciw niepojętej taktyce Timesa, która przesadza słabość »chorego człowieka«. Niemniej i pismo Dailly News, oznacza wycieczki Timesa na Turcyję jako niesprawiedliwe i śmieszne anachronizmy.

Londyn, 9. Września. — Ze względu na testament księżnej Orleanu i na misyę polityczną poruczoną synom jęj odzywa się Times w ten sposób:

»Księżna uczyniła czego Francya po niej żądała, postradałaby ona szacunek swych nieprzyjaciół, jako i przyjaciół, gdyby nie pozostała wierna swjej roli i gdyby synów swych uwolniła od roszczeń. I cesarz ostatnim byłby mężem, któryby oczekiwał takiego zrzeczenia się. Roszczenia te są potrzebne do gry, i w rzeczy samej przypatrując im się dobrze w właściwym świetle, jest interesem Francji, aby one istniały. Bo jakie są dla cesarza zapory? Prawa być niemi niemogą; bo on je wydaje. Równie nie może być wojsko; bo on mu rozkazuje; i także nie może być opinia publiczna, bo on jest cenzorem jęj. Nawet lud francuski zapory żadnej stawić nie może; bo dzierżył w rękę swyn głosy 7 milionów. Zaporami temi są dla niego pretendenci i rywalizujące dynasye. Gdyby zapomniał o swych obowiązkach — bo i cesarstwo ma swoje obowiązki — występuje przeciw niemu groźny obraz księżnej doskonałości w sobie Orleanów albo Burbonów linii itd.«

— Książę Alfred, drugi syn królowej odbył przed kilka dniem egzamin w portsmouthkim kolegium marynarki na kadeta. Królowa Jmć posłając go do Portsmouth, zastrzegła, aby jak najściślej był egzaminowany bez względu na urodzenie i stan. Przez dwa dni też był naprzód badany, a później jeszcze jeden dzień. Jest to młodzian wielkich zdolności, i dostojni rodzice przeznaczają go na marynarza. Już jak słyszę, wszedł w służbę jako kadet na okręt »Illustrions«; ale za parę tygodni przeniesiony będzie na okręt »Eurylus«, aby na nim odbył żeglugę na około świata. Za powrotem ma być oddany na kurs nauk do uniwersytetu w Bonn.

Na poratowanie biednej Turcyi, nowa pożyczka 5,000,000 fszt. jest ogłoszona. Podjął się jęj Dent i spółka. Jest ona już drugą, obie po 6%; za tylko różnicą że pierwsza z r. 1854 była wystawiona na bursie po 94½ a ostatnia po 85; a zatem terazniejsza jest korzystniejsza dla biorących akcje. Pewność jęj nawet ma być większa: poprzedniej bowiem opłaty były tylko na daninie egipskiej oparte wynoszącej 282,000 fszt. gdy przeciwnie opłaty niniejszej, tak kapitału jak odsetek od niego, oparte mają być na przychodach z całego państwa i na cłach Konstantynopola wynoszących rocznie 600,000 fszt.

Dla zabezpieczenia tem więcej kapitalistów od straty, osobna komisya ma być wyznaczona na ściąganie tych rozmaitych dochodów, składająca się z dwóch Anglików obranych na ten cel z pośród akcyonaryuszów i z 3ch Turków, z których trzecim ma być zawsze minister finansów Partii ottomańskiej, z równością głosu dla wszystkich pięciu składających tę mieszaną komisję.

Spisek odkryty w Aleksandryi na zrzućenie jarzma tureckiego w Egipcie, a do którego należało 4ch baszów i 8 jenerałów, może bardziej jeszcze zagmatwać skarbowość utratnego sułtana.

Umarł Jerzy Combe, sławny z swych badań frenologicznych, które bardzo upowszechnił w Szkocyi swęj ojczyźnie i w całej Angli. Najważniejsze z wydanych dzieł jego było: »Constitution of Man« i podróż w Ameryce. Znany też był z obszernych wiadomości finansowych tak dalece, iż niemi zasilał Roberta Peel i lorda Overstone. Urodził się r. 1788, i sprawował urząd notaryusza (*Writer to the Signet*) w Edinburgu. Cz.

(Kor. Cx.) Londyn, 31. Sierpnia. — O stanie rzeczy w Indyach niepodobna sobie zrobić dokładnego wyobrażenia. Przed parą dniami czytaliśmy po głównych biurach dzienników wielkimi literami i czasem w transparencie, że wszystko w Indyach już ukończone i porządek przywrócony. Miałem pokazywać się słuszność nie donosząc wam o tem, bo dziś ztamtąd donoszą, że powstańcy z Gwalioru posunęli się na południe i pod dowództwem Tantia Topi zagrażają miastom Boondie i Bachore, podczas kiedy królestwo Oudy nieprzestaje być w rękach powstańców. Sir H. Ross złożył swoje dowództwo dywizyi Poonah i ma dla słabości zdrowia powrócić do Anglii.

Z Konstantynopola donoszą o ważnych zmianach w wyższych urzędach państwa i wiadomość ta zadawala tu albowiem zmiany owe zdają się mieć na celu zmniejszenie wydatków. Wczoraj ogłoszenie w City program nowej pożyczki tureckiej, zawartej z domem Dent, Palmer et Comp. Aczkolwiek suma jest znaczną 5,000,000 fst., bardzo jest rzeczą wątpliwą, czyli w obecnym stanie politycznej moralności państwa tureckiego wystarczy do ochronienia go od grożącego bankructwa. To jest nie do zaprzeczenia, że warunki są niesłychanie trudne. Procent jest 6 od sta a cena 85. Zapewnienie spoczywa nie tylko na powszechnych dochodach państwa, ale wyłącznie dla kapitału i procentów, na dochodach z cła i akcyzy pobieranej w Konstantynopolu. Te dochody wynosiły w 1857 r. 600,000 fst. Rząd sułtana ma mianować specjalną komisję do nadzoru tych dochodów. Składać się ma z dwóch członków mianowanych przez rząd, a dwóch wyznaczonych przez pożyczających, pod przewodnictwem ministra finansów. Zastrzeżone jest, że pożyczka ta na inny cel użytą być nie może, jak na wyprowadzenie z kursu papierów, za które rząd jest odpowiedzialny, i że program tej finansowej operacji, ma być ogłoszony w najkrótszym czasie. Pożyczka ma być zwróconą przez coroczne spłacenie jednego procentu z kapitału wraz z przypadającymi procentami. Pierwsza spłata ma nastąpić w roku 1860, a pierwsza rata pożyczki wynosi 3,000,000 fst. Nowy przeto powód przybył do sympatyj angielskiej dla Turcyi. Pomimo tak wielkich korzyści i niepoehlebnych wcale dla sułtana zastrzeżeń w środkach zapewnienia bezpieczeństwa, nikt jeszcze na wczorajszej giełdzie nie przystąpił do udziału; chociaż nie można wątpić, że wkrótce akcyje rozbrane będą. W ogóle czynności na giełdzie bardzo oporem idą i wczoraj prawie wszystkie wartości ku niższeniu się miały. W tych dniach ogromne sumy przywieziono w złocie z Australii, a znaczna ich część do Francyi wysłaną została.

Kardynał Wisemann objeżdża obecnie Irlandyą gdzie go wszędzie z największą okazałością i uwielbieniem przyjmują. Towarzyszy mu kilku biskupów i kilkunastu księży z znakomitych angielskich rodzin. Przy kilku sposobnościach kardynał wspominał o wielkim postępie katolicyzmu w Anglii. W rzeczy samej powierzchownie nawet sądząc, postępy te są uderzające. Przed kilku laty całe wielkie przedmieścia Londynu nie miały kościoła katolickiego, teraz niema części miasta gdzieby nie było kościoła lub kaplicy katolickiej, a na prowincjach wiele prywatnych osób wznosi je i utrzymuje. Niedawno dzienniki donosiły o odprysiężeniu lorda Edmund Thynne a ciągle słyhać o przejściu na katolicyzm pastorów protestanckich i często całych rodzin. W Islington, przedmieściu Londynu, znajduje się klasztor założony przez panią Lee, wdowę po pastarzu, którego przelożoną jest jej córka a większa część zakonnic są także córkami pastorów.

Książę Lucyan Bonaparte znajduje się teraz w Szkocyi w podróży swęj do Inwernes i w góry (Highlands). Celem jego podróży zdaje się być badanie celtyckich starożytności i języka. W Perth był na mszy w niedzielę w galickiej kaplicy, następnie zwiędził kilku księgarzy, których pytał o dzieła galickie: mianowicie »Naśladowanie Chrystusa« Tomasza a Kempis które przed kilku laty książdz katolicki w Perth miał drukować w języku galickim.

Jeżeli wierzyć korespondentom z Francyi, mowa hr. Persigniego miała równie na francuskiej jak na angielskiej publiczności najlepsze wrażenie zrobić. Niektóre arcy bonapartystowskie dzienniki opóźniły się w ogłoszeniu jej, ale większość dzienników zdaje się podzielać uczucia hrabiego Persigniego co do przymierza.

Dzienniki francuskie, a za niemi angielskie, wiele mówią o przyszłym małżeństwie marszałka Pellisier i obsypują pochwałami przysłą jego małżonkę, a wyczerpawszy wszystko co się powiedzieć może, wynaleźli nawet że brat jej urzędnik w biurach spraw zagranicznych, nadzwyczajnych zdolności jest dyplomata. Z tych szczegółów dowiadujemy się, że marszałek ma 62 narieczona jego 26 lat.

United Service Gazette donosi, że książę Cambridge i jenerał lord Clyde mają być wyniesieni na stopień *fieldmarshals*. Z Paryża donoszą, że książę Napoleon ma zostać wielkim admirałem, czemu się Punch bynajmniej nie dziwi, zważając że książę Albert jest angielskim feldmarszałkiem, a nigdy w wojsku niebył i nie jest rodowitym Anglikiem.

(Cx.) Korespondenci z Stambułu udzielają niektórych wykrytych szczegółów rozrzućności osób należących do licznej rodziny sułtana. Jedna sułtanka będąca w haremie dopiero od roku, zaciągnęła długu na 40 milionów piastrow. Ta summa zdawałaby się niepodobną, gdyby nie było dodane, że pierścien dyamentowy wartości 25,000 piastrow kupiony był za 130,000, a fortepian Erarda, wartości 6000 za 30,000 franków i podobnie inne przedmioty.

Dzienniki żartują z tajemniczego i ważnego tonu Norda mówiącego o po-

bycie lorda Palmerstona w Paryżu: »Lord Palmerston — mówi Nord — żyje w Paryżu w największem odosobnieniu, wizyty jego są okryte głęboką tajemniczością i słyhać, że zamieszkuje willę, w małym oddaleniu od St. Cloud.« Tymczasem lord Palmerston, znajduje się obecnie u lorda Cowley, w wiejskim jego mieszkaniu obok Compiègne, i nie zdaje się z tego sekretu robić.

Znany p. Charles Dickens zabawia teraz publiczność szczegółami separacyi swojej z żoną. Dosyć skandaliczne te szczegóły, tém więcej są rażące, że małżonkowie ci przeżyli z sobą dwadzieścia dwa lat i mają 12 żyjących dzieci. Pokazuje się, że piękne obrazy w powieściach sir E. Bulwer Lytton i p. Ch. Dickens nie były wzięte z życia domowego.

W tych dniach jenerał hr. Zamoyski przybył z rodziną swoją do Anglii. Jenerał ma zamiar zabawienia jakiś czas w kąpielach morskich.

Turecja.

Z nad granicy czarnogórskiej, 28. Sierpnia. — Między Turcyą a Czarnogorą, pisze Gazeta Zagrzebska, zawarto zawieszenie broni do dnia 31. Grudnia 1858.

Kronika miejscowa.

Poznań, d. 14. Wrześn. — Donati odkrył komętę w d. 2. Czerwca, ale nie był widzialny dla gołego oka. Obliczył atoli, że w miesiącu Wrześniu zbliży się do naszej ziemi tak, iż będzie mógł być widzianym. Jakoż uważając w stronie, którą tenże wskazał, co dzień od 8. do 9. godziny wieczorem widzimy go tu gołym okiem w znaku małego lwa na niebie. Patrząc na północnozachodnią okolicę nieba, widzimy podczas wieczornego zmierzchu na niem znak wielkiego niedźwiedzia czyli woza niebieskiego. Są to gwiazdy przedstawiające niby cztery koła woza nieco przekrzywionego, trzy gwiazdy drugiego i jedna gwiazda trzeciego rzędu stanowią ów czworobok ukośny, którym odpowiadają trzy gwiazdy drugiego rzędu równie światłe zwane dyszlem tego woza. Siedm tych wielkich gwiazd zowią trionami (septem triones). Jeżeli pociągniemy od zenitu przez obie gwiazdy tylnych kół woza linią i przedłużymy ją na dół do horyzontu, wówczas natrafimy na gwiazdę trzeciego rzędu, która do grupy gwiazd należy, w której dwie gwiazdy równej wielkości w równej linii obok siebie stoją i ta grupa gwiazd tworzy znak lwa małego. Poniżej tego znaku na horyzoncie północnozachodnim widzieliśmy wczoraj tego komętę. Sama gwiazda tego komęty jest trzeciiej wielkości, można ją widzieć bez teleskopu, równie jak mietlę koloru czerwonego w górę podniesioną. Widać ją wieczorami od 8. do 10., a z rana około godziny 3. w stronie północno-wschodniej.

Bydgoszcz, 12. Września. — Kr. rejencya wydała rozporządzenie do tutajszego magistratu, zwalniające go od żadanego dawniej wybrukowania całego placu armatniego, ale nakazujące mu wybrukowanie do dnia 11. Października przez plac drogi komunikacyjnej, gdyż w przeciwnym razie władza dozorcza każe na koszt miasta drogę tę wybrukować. Na posiedzeniu reprezentantów miast w d. 9ym b. m. postanowiono jednogłośnie wezwaniu temu nieuczynić zadosyć, pozwolić na wykonanie tego zagrożenia i natychmiast odnieść się do wyższej władzy. — W ciągu zeszłego miesiąca poszły tu ceny zboża, a mianowicie pszenicy i żyta znacznie w górę, ale obecnie nieco spadły. Za pszenicę płacą do 73, za żyto 34—40, wielki jęczmień 32—40, mały jęczmień 32—35, owies 26—30, groch 40—60, rzep do 85 talarów za wenepeł. Ziemiaki znacznie tańsze płacą za szefel 20 sgr. Pszenica różnie waży, żyto nieco porosłe, w ogóle dobre. Dowóz znakomity, ale targ nieożywiony. Pochodzi to ztąd, iż w Gdańsku niema odbytu, do Anglii niekupują. Co większa Gdańsk wysła zboże na kolei żelaznej do Berlina.

Rozmaite wiadomości.

— Koncert elektryczny. — W Peszcie, w teatrze narodowym dawał niedawno p. Leon Hamar koncert na pięciu fortepianach. Sam grał na jednym, a reszta fortepianów, obróconych klawiszami do słuchaczy, grały same, bardzo zgodnie i jasno tę samą sztukę. Połączone one były z fortepianem, na którym grał Hamar, drutami elektrycznymi, a baterya elektryczna umieszczona była za kulisami. Na oko nie było widać, bo każdy fortepian stał osobno. Dopiero dobrze się zbliżywszy, dostrzedz można było od podłogi bardzo ciekawie druciki, idące do klawiszów każdego fortepianu. Z razu odezwał się tylko jeden fortepian, na którym grano, lecz zwolna zaczęły i innych fortepianów klawisze się poruszać i harmonijne, coraz silniejsze wydawać dźwięki. — Za pomocą elektryczności dójdzie jeszcze do tego, że sławni muzycy będą np. w Paryżu grać sami koncert, a dokąd tylko druty elektryczne dochodzą n. p. w Irkutsku i w Nowym Jorku, będą po salach gromadzić się słuchacze, aby słyhać na fortepianach tamtejszych, za pomocą elektrycznej siły odgrywany tenże sam koncert.

Wiadomości literackie.

Warszawa. — »Wolnych Zartów«, wyszedł zeszyt IVty, i zawiera Wspomnienia Farysa (szczypta kłamstwa i łót improwizacyi); Uwiadomienie od towarzyszajaciół mądrości w Smorgonii; Maciek Krogulec (Bajka à la Rozbicki); Bocianom warszawskim bociany podolskie pozdrowienie zasyłają; Narzekanie chłopka polskiego; Kapusta (ustęp z projektującego się niniejszem dzieła zbiorowego p. n. »Jarzyny polskie«); Stare ale jare; Fraszki; Żywotne kwestye; »Wujaszek całego świata« (na ucho czytelnikom); Doniesienia; Skrzynka do listów; Dwa rebusy.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 13. Września 1858.

Żyto (wępeł po 25 szefli) po spadających cenach, w końcu targ nieożywiony, wypowiedziano 50 wępeł; na Wrzesień Październik 41½—½—41 do 40½ pl., na Październik Listopad 41½—½—½—½ pl., ½ pien., na Listopad 42½ pl., na Listopad Grudzień 42½—½—½—½ pl., na Grudzień 42½ pl.

Okowita (beczka po 9600 9 Trallesa) przy małym odbyciu, taniiej odchodzi, wypowiedziano 9000 kwart; w miejscu (bez beczki) 14½—15½ (z beczką) na Wrzesień 15 pl., na Październik Listopad 15½ pl.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 13. Września.

Zyto 44 tal., na Wrzesień Październik 44 $\frac{1}{4}$ —43 $\frac{1}{2}$ tal., na Październik Listopad 44 $\frac{3}{4}$ —44 tal., na Listopad Grudzień 45 $\frac{1}{2}$ —44 $\frac{3}{4}$ tal., na Kwiecień Maj 48 $\frac{1}{4}$ —47—47 $\frac{1}{2}$ —47 $\frac{1}{4}$ tal.

Olej rzepiowy 14 $\frac{5}{8}$ tal., na Wrzesień Październik 14 $\frac{5}{8}$ — $\frac{2}{4}$ — $\frac{5}{8}$ tal., na Październik Listopad 15 $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{2}$ tal., na Listopad Grudzień 15 $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ tal., na Kwiecień Maj 15 $\frac{7}{8}$ — $\frac{1}{2}$ tal.

Okowita 18 $\frac{1}{2}$ tal., na Wrzesień Październik 18 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{3}$ tal., na Październik Listopad 18 $\frac{1}{2}$ — $\frac{2}{8}$ tal., na Listopad Grudzień 18 $\frac{1}{2}$ — $\frac{2}{8}$ tal., na Kwiecień Maj 19 $\frac{3}{4}$ — $\frac{1}{2}$ tal.

Szczecin, 13. Września.

Pszemica na wiosnę 73 tal.

Zyto 41—40 $\frac{1}{2}$ tal., na Wrzesień Październik 42 tal., na Październik Listopad 42 $\frac{1}{2}$ tal., na wiosnę 46—45 tal.

Olej rzepiowy na Wrzesień Październik 14 $\frac{1}{2}$ tal.

Okowita na Wrzesień 19 $\frac{1}{2}$ proc., na Wrzesień Październik 20 proc., na wiosnę 18 $\frac{3}{4}$ proc.

Księgarnia N. Kamińskiego i Spółki w Poznaniu odebrała i poleca:

Naruszewicz, Żywot J. K. Chodkiewicza. . . 1 25
Klonowicz S. F., Pisma poetyczne polskie — 24
Orzechowski St., albo rozmowa około eksekucji polskiej korony, oraz Quincunx, to jest: wzór korony polskiej na cynku wystawiony — 24
Leszczyński Stanisław (król polski) Głos wolny wolność ubezpieczający. Cena . . — 16

Księgarnia N. Kamińskiego i Spółki w Poznaniu odebrała i poleca:

Pamiętniki Józefa Drzewieckiego spisane przez niego samego (1772—1802) tudzież reszty pamiętników tego (1806—1851) z papierów po nim pozostających zebrane przez Kraszewskiego. 2 25
Korzeniowski, Szczęście za górami. 2 tomy. 2 15
Chodźko, Pustelnik. Powieść w dwóch częściach. Cena 1 15

OBWIESZCZENIE.

Wykaz obywateli w tutajszym mieście powołani się mogących na przysięgłych, wyłożony będzie stosownie do §. 65. ustawy z dnia 3go Stycznia r. 1849 w dniach 27., 28. i 29. m. b. podczas godzin służbowych w naszym Sekretaryacie dla każdego do przejrzenia.

Jeżeliby kto sądził, że jest bez przyczyny opuszczony, lub bez uwzględnienia powodów uwolnienia umieszczonym, winien swe protestacje podać do protokołu lub piśmiennie w owych trzech dniach. Po upływie tego czasu, wykaz zostanie zakończonym.

Poznań, dnia 4. Września 1858.

Magistrat.

OBWIESZCZENIE.

W dniu 4. Października r. b. w poniedziałek przed południem od godziny 8ej zaczawszy, sprzedane zostaną 41 koni dostawionych przez miasto tutajse na tegoroczni wielki manewr pod 2gi pułk huzarów obrony krajowej, w drodze publicznej licytacji najwięcej dającym za gotową zaraz zapłatą, przez Deputowanego naszego Pana Radcę miasta Thayera, na placu Działowym w miejscu.

Chęć kupna mających wzywamy niniejszym na termin powyższy.

Poznań, dnia 9. Września 1858.

Magistrat.

SPRZEDAŻ KONIECZNA.

Królewski Sąd powiatowy w Poznaniu, wydział dla spraw cywilnych.

Poznań, dnia 23. Marca 1858.

Nieruchomość z młynem wodnym do Jakóba Przygody należąca, we wsi Czerwonaku pod Nr. 11. położona, oszacowana na 10,787 Tal. 2 Sgr. 6 Fen. wedle taxy, mogącej być przejrzaną wraz z wykazem hipotecznym i warunkami w Registraturze, ma być dnia 19. Listopada 1858. przed południem o godzinie 11tej i po południu w miejscu zwykłym posiedzeń sądowych sprzedana.

Wierzyciele, którzy dla pretensyi realnej, z księgi hipotecznej nie wynikającej, zaspokojenia poszukają z summ szacunkowych powinni się z pretensyami swemi do nas zgłosić.

Niewiadomi z pobytu wierzyciele:

- 1) nieznanymi spadkobiercy Karóla Fryderyka Stock, dziedzica dóbr,
 - 2) nieznanymi spadkobiercy Ottona Treskow, dziedzica dóbr,
- zapozywawają się niniejszym publicznie.

DOBROWOLNA SPRZEDAŻ.

Nieruchomość tutaj na Śródcie pod liczbą 40. położona, sądownie na 3663 Tal. 21 Sgr. 10 Fen. oszacowana, do pozostałości piekarzów Samuela Ehrenfrieda i Teofili z Grieblerów małżonków Wismachów należąca, z doliczonymi do téjże pieniędzmi z kasy ogniowej w ilości 316 Tal., które na placu do pobudowania do powyższej nieruchomości należącego ciężą, i które z dotyczącej się kasy ogniowej po pobudowaniu tego placu, na 3979 Tal. 21 Sgr. 10 Fen. oszacowanego, wyplacone być mają, ma być celem podziału w drodze dobrowolnej subhastacji najwięcej dającemu sprzedana.

Do tego wyznaczony został termin na dzień 22. Września r. b. z rana o godz. 10. przed naszym deputowanym, Radcą Sądu powiatowego Fest w lokalu naszym sądowym, na który chęć kupienia mających niniejszym zapraszamy.

Warunki kupna mogą być w Registraturze naszej przejrane.

Poznań, dnia 28. Lipca 1858.

Królewski Sąd powiatowy. Wydział II.

PROCLAMA.

Niewiadomych z nazwiska i pobytu successorów:

- 1) Bogumiła Mutschke z Śmigła, który od wielu lat żadnej wiadomości nie dał o sobie i obecnie za zmarłego uznanym został (massa 11 Tal. 12 Sgr. 6 Fen.)
- 3) zmarły na dniu 7. Maja 1835 w Dłużynie powiatu Kościańskiego bez successorów Zofii Orzałkiewicz (massa 2 Tal. 23 Sgr. 7 Fen.)
- 3) zmarły w Kościanie dnia 7. Maja 1853 Maryanny Fellmann, jako téż dnia 4. Września 1854 w wieku dzieciennym zmarłego jej syna nieprawego łoża imieniem Wojciecha (massa 12 Tal. 29 Sgr. 4 Fen.)
- 4) zmarłego w wsi Pritschen powiatu Wschowskiego na dniu 12. Kwietnia 1857 mularza Jerzego Müller (massa około 8 Tal.)
- 5) zmarły dnia 12. Września 1852 w Raszkowie wdowy Anny Sowińskiej (massa 28 Tal. 6 Sgr.)
- 6) zmarłego w roku 1841 w Dusznikach powiatu Szamotulskiego piwowara Karóla Bumbke (massa 2 Tal. 11 Sgr. 6 Fen.)
- 7) wdowy Anny Maryi z Pelzeców Grade, zmarłej w Śmiglu w roku 1850 (massa 250 Tal.)

wzywamy niniejszą, aby się najpóźniej w terminie na dzień 27. Czerwca 1859 z rana o godzinie 10tej przed Ur. Małeckim, Sędzią powiatowym, w miejscu zwykłym posiedzeń zgłosili, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie wydanym zgłaszającemu i legitymującemu się successorowi, w razie zaś niestawienia się jego, Fiskusowi. Po nastąpieniu prekluzji zgłaszający się successor bliższy albo równo bliski wszystkie rozporządzenia jego przyznać będzie winien i niewolno mu będzie żądać ani złożenia rachunków, ani téż zwrotu pobieranego użytku, lecz ograniczyć się będzie musiał na to, co z pozostałości całej w chwili zgłoszenia się jego jeszcze istnieje będzie.

Kościąn, dnia 8. Sierpnia 1858.

Królewski Sąd powiatowy. Wydział I.

Nauczyciel domowy zdolny udzielać lekcyje na fortepianie i przysposobić elewów do quarty, znajduje pomieszczenie na wsi. — Gdzie? Odpowie się na zapytanie listowne pod adresem: **Y. Z.** w **Grodzisku** poste restante.

Przybyli do Poznania 14. Września.

BAZAR: prob. Sumiński z Lussowa, hr. Tyszkiewicz z Niewierza, Szczawiński z Brylwa, Rzewuski z Śniat, Koszutski z Dziadkowa, Baranowski z Obielewa, Łącki z Posadowa, Rogalińska z Ostrobrudek.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Dąbrowska z Kwilna, v. Eberstein, Tierke, Rösler i Reimann z Berlina.

HOTEL DREZDEŃSKI MYLIUSA: Brüner z Warszawy, Mollard z Góry, hr. Grabowski i Voigtländer z Wrocławia, Bertelsmann z Bielefeld.

HOTEL DU NORD: v. Fircks z Zgorzelicy, Prätel z Sekowa, Święcicki z Granowa, Breański z Miłostawia, Siedmiogrodzki z Nowejwsi.

OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: Sulerzycka z Chomiąży, Klug i Ruscher z Mrowina, Mattner z Babimostu.

POD CZARNYM ORŁEM: Körbin z Wolsztyna, Falkowska z Pacholewa.

HOTEL PARYZKI: Brzyzowski z Miłostawia, Gross i Pötschke z Konina, Lichtwald z Bednar, Słaboszewski z Ustaszewa, prob. Pluszczewski z Bnina.

HOTEL EICHBORNA: Friede z Szamotuł, Bormann z Starogrodu, Ehrenfried z Wrześni, Meyer z Lwówka, Katz z Nakła.

EICHNEER BORN: v. Usedom z Leszna.

POD TRZEMA LILLAMI: Sroczyński z Roźnowa, Kunkel z Wągrówca, Neumann z Wrześni, Chmara z Rogoźna.

W MIESZKANIU PRYWATNEM: Scholz z Wrocławia, ul. Długa 7.

Drewitza (Toruńskie) siewniki do zboża, jako téż pługi (Ruchadło) poleca po nader umiarkowanych cenach

J. Silberstein, przy Wronieckiej ul. Nr. 4.

NB. Surowe wyroby lane dla sprzedających z drugiej ręki są zawsze w zapasie.

Prawdziwe nowe Proboszczowskie żyto i pszenicę do siewu ofiaruje tanio w zaplombowanych oryginalnych mietchach

Handel nasion

Braci Auerbach.

Amatorom kwiatów i ogrodów polecam moje prawdziwe Harlemskie i Berlińskie cebulki kwiatowe, jako to: hyacynty, tulipany, krokusy, i t. p. w najpiękniejszych egzemplarzach.

Spis tychże, jako i dodatek nasion korzystnie w jesieni siać się dających, udzielam bezpłatnie i franco na każde łaskawe zażądanie.

Poznań w Wrześniu 1858.

Handel nasion **Henryk Mayer,**
ogrodnik kunsztowny i handlowy,
przy Królewskiej ulicy 15a.

Dojrzałe winogrona z **Radojewa**, w koszykach po 4 funty, po 10 Sgr., są codziennie do nabycia pod Nr. 3. ulicy Młyńskiej.

Bardzo dobrych **młodzi funtowych**, zawsze świeżych, funt po 7 Sgr., przy wzięciu większych ilości taniiej, dostać można u

O. A. Dullina, przy Podgórnjej ulicy.

Kiedy od miesiąca publiczność obdarzoną była herbarzami; godzi się liczbę tychże jeszcze uzupełnić przez dzieła: Rzeczyńskiego, Chmielowskiego, Warszuckiego, jako téż przez Poczet Elektorów polskich Zaprzana (pag. 407.) oraz Dorsta, schlesisches Wappenbuch, tom II. pag. 74. tab. 153. Nr. 508. — Wreszcie pilniejszy przegląd Kuropatnickiego okazuje w części czwartej, §. IV. na karcie 11. i 12. spis kawalerów Maltańskich w Polsce, a dalej: Tablice urzędowe szlachty Galicyi i Lodomeryi; gdzie gorliwy nowotny Heraldyk czego szuka znaleźć może na stron. 19. bez nadwężenia cierpliwości czytelników.

Kurs giełdy berlińskiej.

Dnia 13. Września 1858.	Sto-pa pCt.	Na pr. kurant	
		papierami.	gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4 $\frac{1}{2}$	101 $\frac{3}{4}$	—
dito	4 $\frac{1}{2}$	—	101 $\frac{3}{4}$
dito z roku 1856.	4 $\frac{1}{2}$	—	101 $\frac{3}{4}$
dito z roku 1853.	4	96	—
Oblięi długi skarbowego	3 $\frac{1}{2}$	—	85 $\frac{1}{2}$
dito Marchii Elektoralfiej i Nowej	3 $\frac{1}{2}$	—	84 $\frac{1}{2}$
dito miasta Berlina	4 $\frac{1}{2}$	—	101 $\frac{3}{4}$
dito	3 $\frac{1}{2}$	83 $\frac{1}{2}$	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3 $\frac{1}{2}$	85 $\frac{1}{2}$	—
dito Prus Wschodnich	3 $\frac{1}{2}$	—	83 $\frac{1}{2}$
dito Pomorskie	3 $\frac{1}{2}$	85 $\frac{1}{2}$	—
dito	4 $\frac{1}{2}$	—	—
dito W. X. Poznańskiego	4	—	99 $\frac{1}{2}$
dito W. X. Pozn. (nowe)	3 $\frac{1}{2}$	—	88
dito Szląskie	3 $\frac{1}{2}$	87	—
dito Prus Zachodnich	3 $\frac{1}{2}$	82 $\frac{1}{2}$	—
Bilety rentowe Poznańskie	4	92 $\frac{1}{2}$	—
Louisdory	—	—	109 $\frac{3}{4}$
Akeye kolei żelazn. Starogr. Poznańsk.	4	—	90